

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/119/2020
Identifikačné číslo spisu: 8019200712
Dátum vydania rozhodnutia: 12.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8019200712.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L. V. C., narodený XX. O. XXXX, bytom v G., A. U. Č.. XX, právne zast.: Mgr. Otom Salokym, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná č. 94, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 13. septembra 2019, Č.s. UPS/US1/SSZOSK/ZAM/2019/360, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. augusta 2020, č.k. 2Sa/27/2019-77, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 26. augusta 2020, č.k. 2Sa/27/2019-77 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 13. septembra 2019, Č.s. UPS/US1/SSZOS K/ZAM/2019/360, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok z 28. júna 2019, č.k.: KK1/RSK/ZAM/2019/11968. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 36 ods. 1 písm. r/ bod 1. zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 5/2004 Z.z.“) vyradil žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 01. júla 2018. Dôvod vyradenia spočíval v tom, že žalobca pri podaní žiadosti o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie uviedol údaje, ktoré boli následne preukázané ako nepravdivé a ktoré viedli k jeho zaradeniu do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

II.

2. Žalobca proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť, v ktorej zároveň podal v súlade s §

447 ods. 1 SSP návrh na priznanie odkladného účinku tejto kasačnej sťažnosti. Predmetnú žiadosť doplnil podaním z 03. decembra 2020, doručeným najvyššiemu súdu dňa 09. decembra 2020 cestou krajského súdu. Uviedol, že z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad z 30. septembra 2020, Číslo: 26109-2/2020-PP (fotokópiu ktorého súčasne priložil k predmetnému podaniu) vyplýva, že je povinný splácať údaje neoprávnene vyplatenú dávku v nezamestnanosti v celkovej sume 3.597,20 eur, čo je za daných okolností nezanedbateľným zásahom do jeho majetkovej sféry. Súčasne pred rokom bol vyzvaný Všeobecnou zdravotnou poisťovňou na úhradu nedoplatku na zdravotnom poistení v sume 400,68 eur, ktorý mu mal vzniknúť na základe vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie.

III.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po preskúmaní návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti s poukazom na § 447 SSP dospel k záveru, že návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nie je dôvodný.

4. Podľa § 447 ods. 1 SSP, kasačný súd môže na návrh sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa uznesením priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

5. Podľa § 447 ods. 2 SSP, nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu podľa odseku 1 sa do právoplatného rozhodnutia kasačného súdu o kasačnej sťažnosti pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia krajského súdu a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení iných orgánov verejnej moci. Na rozhodovanie o odkladnom účinku sa primerane použijú ustanovenia § 186 až 189 okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a 3.

6. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

7. Na úvod najvyšší súd uvádza, že odkladný účinok kasačnej sťažnosti je upravený v § 446 a § 447 SSP s tým, že všeobecne platí pravidlo, že pokiaľ Správny súdny poriadok neustanoví inak, kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok. Výnimku predstavuje práve § 446 ods. 2 SSP, podľa ktorého kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe alebo žalobe proti inému zásahu, ak žalovaným orgánom verejnej správy je správca dane alebo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu alebo opatreniu správcu dane, bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe, ak žalovaným orgánom verejnej správy je Úrad pre verejné obstarávanie, ktorý rozhodol vo veciach týkajúcich sa výkonu dohľadu nad verejným obstarávaním, bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania, bola podaná proti rozhodnutiu krajského súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia. V ostatných prípadoch, v zmysle už zmieneného všeobecného pravidla, kasačná sťažnosť odkladný účinok nemá, avšak sťažovateľ má možnosť procesným predpisom predpísaným postupom (§ 447 ods. 1 SSP) podať návrh na priznanie odkladného účinku. Možnosť podania tohto návrhu je plne ovládaná dispozičnou zásadou. Nakoľko návrh na priznanie odkladného účinku má povahu rozhodnutia vo veci samej (§ 55 ods. 2 SSP), musí obsahovať všeobecné náležitosti podania (§ 57 ods. 1 SSP) a zároveň aj jednu špecifickú náležitosť plynúcu práve z osobitosti tohto „čiastkového konania“ v rámci konania kasačného, a to dostatočnú identifikáciu dôvodu pre priznanie odkladného účinku.

8. V tejto súvislosti je kľúčovým pojmom „hrozba závažnej ujmy“, ktorej preukázanie dopadá na ťarchu toho, kto podáva návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Hrozba závažnej ujmy ako jeden z materiálnych znakov (okrem nej aj súlad s verejným záujmom) je ťažiskom celého tohto „čiastkového konania“ a od jej preukázania závisí, či kasačný súd prizná kasačnej sťažnosti odkladný účinok, alebo návrh zamietne. Najvyšší súd ďalej uvádza, že hrozba závažnej ujmy musí byť navyše

priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Tiež nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Musí ísť teda o hrozbu závažnej ujmy na subjektívnych právach žalujúcej fyzickej osoby, právnickej osoby, ďalšieho účastníka konania, osoby zúčastnenej na konaní (§ 442 SSP), alebo v prípade podania návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalovaným správnym orgánom o hrozbu závažnej ujmy spojenú s nastolením nezákonného stavu. Závažná ujma predstavuje najširšie vyjadrenie pre sťažovateľa neželaného stavu, ktorý by v dôsledku trvania účinkov rozsudku krajského súdu priamo hrozil, alebo už nastal.

9. Najvyšší súd ďalej uvádza, že rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti má zároveň výnimočný charakter. Výnimočnosť tohto procesného úkonu súdu spočíva v tom, že takýmto rozhodnutím sa paralyzujú účinky právoplatného rozhodnutia krajského súdu, a preto je k nemu nutné pristupovať skôr reštriktívne. Po preskúmaní predmetného návrhu žalobcu dospel najvyšší súd k záveru, že v konaní o kasačnej sťažnosti neboli splnené podmienky ustanovené v § 447 ods. 1 SSP pre priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, pretože žalobca nepreukázal, že by mu právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma.

10. Hrozbu závažnej ujmy je povinný žalobca nielen deklarovať, ale v súlade s ustanovením § 121 SSP upravujúcim dôkaznú povinnosť aj preukázať. Žalobca priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti odôvodňoval hrozbou závažnej ujmy dotýkajúcej sa primárne jeho majetkovej sféry. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad, z 30. septembra 2020, Číslo: 26109-2/2020-PP, podľa ktorého boli žalobcovi povolené splátky neprávom vyplatenej dávky v nezamestnanosti podľa rozhodnutia z 05. decembra 2019, číslo 11726/2019-PP-DvN v celkovej sume 3.597,20 eur. V tomto smere najvyšší súd uvádza, že kým úrad práce, sociálnych vecí a rodiny rozhoduje o nezaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie a o vyradení uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie za podmienok stanovených zákonom (§ 13 ods. 1 písm. e/ bod 1. zákona č. 5/2004 Z.z.), Sociálna poisťovňa rozhoduje o nároku na dávku v nezamestnanosti vrátane rozhodovania o jej vrátení (§ 178 ods. 1 písm. a/ bod 5 v spojení s § 236 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov). Z uvedeného je zrejmé, že sa jedná síce o dva rôzne typy správnych konaní, ktoré sa riadia odlišnými právnymi predpismi (zákon č. 5/2004 Z.z. / zákon č. 461/2003 Z.z.), avšak existuje medzi nimi určitý stupeň závislosti. Ten je možné vidieť aj v tu prejednávanej veci, keď Sociálna poisťovňa rozhodla o vrátení dávky v nezamestnanosti až po právoplatnosti rozhodnutia úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie so spätnou účinnosťou. Za tohto stavu potom najvyšší súd dospel k záveru, že rozhodnutie o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie nie je rozhodnutím (v spojení s rozsudkom krajského súdu), ktoré by bolo spôsobilé žalobcovi priamo spôsobiť závažnú ujmu; inak povedané, nejedná sa o rozhodnutie okamžitým výkonom ktorého by žalobcovi hrozila závažná ujma. Tým rozhodnutím podľa názoru súdu môže byť jedine rozhodnutie Sociálnej poisťovne o vrátení dávky v nezamestnanosti v konkrétnej výške (samozrejme za splnenia podmienok plynúcich z § 184 až § 189 SSP, prípadne § 446 a § 447 SSP).

11. Najvyšší súd pri posudzovaní dôvodnosti návrhu žalobcu na odkladný účinok kasačnej sťažnosti, a to aj vo svetle vyššie uvedeného, dospel k záveru, že nenastali také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali nutnosť priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Žalobca nepreukázal, že by mu v dôsledku trvania účinkov rozsudku krajského súdu priamo hrozila závažná ujma. Najvyšší súd preto s poukazom na § 447 ods. 2 veta posledná SSP v spojení s § 188 SSP návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietol.

12. Taktiež vzhľadom na nespĺnenie už prvej z podmienok stanovených vo vyššie citovanom ustanovení § 447 ods. 1 SSP, najvyšší súd sa nezaoberal tým, či priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti nebude v rozpore s verejným záujmom.

13. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP a § 463 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.